

[Gunnar Fog-Petersen.]

Enighed om en Lov i Fjor, skulde kunne hindre, at denne Lov ændres i Aar, naar den almindelige Baggrund for Loven er en anden nu, end den var da. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for det Tilsagn, der er givet om en hurtig Behandling af Lovforslaget, og haaber paa, at det saa skal lykkes os at faa det gennemført i Løbet af Dagen. Jeg ønsker i denne Forbindelse at sige til den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe), at ganske rigtigt er det saadan, at det mere er Timerne om at gøre med Hensyn til § 2, end det er med Hensyn til de to andre Paragraffer, men jeg understreger dog, at for § 1's Vedkommende er Forholdet det, at Kreditforeningerne skal handle efter denne Paragraf med Henblik paa Forhold, der knytter sig til December Termin, og at jeg til de Kreditforeninger, det her drejer sig om, har maattet fremsende Skrivelser, der i Henhold til de Tilsagn, som er givet i Folketinget, bygger paa Sikkerheden for, at denne Paragraf bliver gennemført. Det haster altsaa ogsaa meget stærkt med Gennemførelsen af denne Paragraf, og det samme gælder § 3, som jeg nævnte før.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Stein) skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem henviste til den i Øjeblikket gældende Konverteringsafgift, som blev vedtaget i Fjor i en Lov, hvortil alle Partier havde givet deres Tilslutning. Det glæder mig, at det ærede Medlem her sagde, at de Bestemmelser, der da blev indsat, havde virket konverteringsfremmende. Jeg har nu i et Aar næsten hver Maaned læst i „Børsen“, at de virkede konverteringshemmende, men jeg tror, det er den sidste Anskuelse, der er den rigtige. Jeg vil midlertid gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal om det konverteringsfremmende har i Øjeblikket ingen Betydning mere, thi naar den store Konverteringslov gennemføres, gennemføres simpelt hen Konverteringen af samtlige de paagældende Obligationer. Det Synspunkt kan man derfor i denne Forbindelse se bort fra.

Jeg vil hertil føje vedrørende det ærede Medlems Udtalelse om det Tilsagn, der var givet Grundejerne — bortset fra, at der vel ikke i en Lov om Grundejere gælder andet end i Love om andre Mennesker, at Loven gælder, indtil der vedtages en ny Lov —, at denne Betragtning af

det ærede Medlem i øvrigt i det store og hele er forkert, idet de Grundejere, der konverterer i disse Dage, ikke faar en saa stor Fordel ved Konverteringen til den lavere Afgift, som de selv tror. De tror, de faar den Fordel, der ligger i, at de kun skal svare $1\frac{1}{4}$ pCt. i Stedet for eventuelt $2\frac{1}{2}$ eller 3, som der er stillet Forslag om i Konverteringslovforslaget. Det er meget rigtigt, at de svarer en saa meget mindre Afgift nu, men til Gengæld er Spændvidden mellem de to Grupper af Obligationsserier, det her drejer sig om, større end den Præmie, som de vil komme til at betale Obligationsejerne efter Konverteringsforslaget, og her taber de omtrent et Beløb svarende til det, de tjener paa Konverteringsafgiften. Derfor er det slet ikke Grundejernes Interesser, det her drejer sig om; det er Statens Interesser, det drejer sig om.

Det er den rent økonomiske Betragtning. Jeg skal saa til sidst blot i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om den Aftale, der blev truffet i Fjor, at om denne Aftale gælder det gamle Ord, at Aftale skal holdes i alle dens Ord og Punkter, sige to Ting. For det første det, jeg allerede har bemærket, at jeg har aldrig tænkt mig, at det skulde være muligt at kritisere en Minister, der foreslaar, i øvrigt under helt andre Forhold, en Ændring i en Lov, der er vedtaget med alle fire Partiers Tilslutning. Jeg forstaaer slet ikke den Betragtning. Men dernæst maa jeg sige med Hensyn til det rent moralske, at jeg har lært dér, hvor jeg kommer fra, at det kommer ikke blot an paa Ord, Punkter og Bogstaver, men det gælder om at forstaa en Ting, ikke alene efter dens Bogstav, men ogsaa efter dens Aand, og det ærede Medlem kan ikke med nogen Beføjelse sige, at der ikke nu foreligger ganske andre Forudsætninger i denne Sag, end der forelaa i Fjor. I Fjor havde den Aftale, der blev truffet mellem Partierne, til Forudsætning den Konverteringsordning, som blev gennemført; Konverteringen skulde ske i Kraft af den Ordning, man da enedes om. Men Forudsætningen i Dag er jo, at der gennemføres en helt ny Konverteringsordning, hvor hele Konverteringen sker paa en Gang serievís i Stedet for den singulære Konvertering, der i Fjor blev truffet Aftale om. Derfor indrømmer jeg gerne det ærede Medlem, at min Moral i hvert Fald paa det Punkt er en anden end hans, og tilføjer, at hvis vi endelig skal tale Jura, saa er der mig bekendt i den Videnskab — man sætte den nu højere eller mindre højt — noget, der hedder bristede Forudsætninger, og hvis det ærede